

hængig af, at bebyggelsen får en sådan ydre udformning, at der i forbindelse med dens omgivelser opnås en god helhedsvirkning.

Til nr. 3

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 6, stk. 1, litra b, udvides, så det bliver muligt at stille krav om faste installationer af tekniske hjælpemidler for handicappede i bygninger.

Bemyndigelsen forudsættes i første omgang udmøntet i bestemmelser i bygningsreglementerne om installering af teleslynge i forsamlingslokaler.

Den tekniske udvikling kan medføre, at der også vil være andre bygningsrelaterede handicaphjælpemidler, såsom elektroniske ledelinjer og andre »navigationsssystemer« for blinde og hørehæmmede, der kræves planlagt i projekteringsfasen af de tekniske installationer. Bemyndigelsen kan derfor også på sigt udmøntes i bestemmelser om sådanne hjælpemidler.

Til nr. 4

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 6, stk. 1, litra d, udvides, så det er muligt at fastsætte bestemmelser i bygningsreglementet om handicaptilgængelig indretning af IT-standere o. lign.

Udvidelsen af bemyndigelsen giver hjemmel til at fastsætte regler i bygningsreglementet om konstruktioner og anlæg i form af IT-standere, betalings- og selvbetjeningsautomater og lignende, der ikke er omfattet af begrebet »bygninger« i den nuværende affattelse af bemyndigelsen.

Bemyndigelsen forudsættes ikke anvendt til at fastsætte tilgængelighedskrav til andre end de ovenfor nævnte eksempler på konstruktioner og anlæg, der er karakteriseret ved at have publikumsrettede servicefunktioner, og som er opført eller opstillet i og uden for bygninger, herunder som byinventar.

Til nr. 5

De gældende detaljerede bebyggelsesregulerende bestemmelser i byggelovens §§ 6 A, 6 B, 6 C og 8 foreslås erstattet med en bestemmelse i byggelovens § 8, der giver hjemmel til, at der kan fastsættes mere fleksible regler, jf. bemærkninger til nr. 6. Ved udmøntningen af bemyndigelsen forudsættes det indtil videre, at de faste bebyggelsesregulerende regler bibeholdes for områder med parcelhusbebyggelse, tæt/lav boligbebyggelse og sommerhusområder, jf. de almindelige bemærkninger, pkt. 3 a-d.

Til nr. 6

Den eksisterende regel i byggelovens § 6 A, stk. 1, fastsætter den mindste grundstørrelse ved udstykning

m.v. til 700 m² - i sommerhusområder dog 1.200 m². Det foreslås, at bestemmelsen ophæves og erstattes af en bemyndigelse i § 8 stk. 1, nr. 1, til at fastsætte differentierede krav til grundarealstørrelserne.

Ved udmøntningen af bemyndigelsen forudsættes det, at der for al anden bebyggelse end parcel- og sommerhusbebyggelse - hvor de eksisterende krav på henholdsvis 700 og 1200 m² har været velfungerende og derfor i første omgang forudsættes bibeholdt - ikke fastsættes mindstegrundstørrelser, men at der indsættes en bestemmelse, der giver kommunalbestyrelsen hjemmel til at fastsætte mindstegrundstørrelsen ud fra en helhedsvurdering, baseret på en afvejning af dels områdets generelle karakter, herunder eksempelvis grønne områder, rekreative arealer m.v., dels karakteren af de omkringliggende bebyggelser og deres grundstørrelser, bebyggelsernes tæthed og friarealer m.v.

Så længe bestemmelserne om grundstørrelser i en bygningsvedtægt er gældende, finder dog vedtægtens mindstegrundstørrelser fortsat anvendelse.

Det foreslås, at de eksisterende regler om maksimale bebyggelsesprocenter i byggelovens § 6 B ophæves og erstattes af en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om bebyggelsesprocenter.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger forudsættes det ved udmøntningen af bemyndigelsen, at der sker en afløsning af det nuværende system, hvor der er maksimale, faste bebyggelsesprocenter og at de faste bebyggelsesprocenter for parcel- og sommerhusbebyggelse samt tæt/lav boligbebyggelse indtil videre bibeholdes. Der kan dog senere i medfør af bemyndigelsen også fastsættes fleksible regler for disse bebyggelsesarter.

De nugældende faste bebyggelsesprocenter for byområder på 40% og 50%, der gælder for hele landet, er så lave, at der ofte udløses krav om dispensation ved ønsker om forøgelse af en byejendoms bebyggelsesprocent, der ofte allerede er væsentlig højere end 40% og 50%.

Der foreslås i stedet en hjemmel i § 8, stk. 1, nr. 2, til at indføre et fleksibelt system, der giver kommunalbestyrelsen mulighed for at fastsætte den maksimale bebyggelsesprocent for den enkelte ejendom ud fra en helhedsvurdering, baseret på en afvejning af en række hensyn.

Med det foreslåede fleksible system afspejler reglerne på mere realistisk måde byernes nuværende bebyggelsesmønstre, ligesom systemet er mere fleksibelt i forhold til nye, fremtidige udviklinger i byerne.

De hensyn, som kommunen i sin helhedsvurdering skal inddrage, er nabo-, beboer- og brugerinteresser;